

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605, 4342 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) med senere ændringer, herunder lov nr. 614 af 14. december 1977 (Dagpengeydelsens varighed) (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 2176, sp. 3152, sp. 3581) og lov nr. 298 af 8. juni 1978 (Langtidsledige) (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 9165, sp. 11585, sp. 11872) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 471 af 25. august 1978.

Lovforslaget omfatter bestemmelser vedrørende arbejdsformidlingens opbygning (regionaliseringen).

Endvidere foreslås, for så vidt angår arbejdsløsheds-kassemedlemmer under 60 år, en kortvarig forlængelse af den midlertidige bestemmelse om dagpengeydelsens varighed (moratorieordningen).

I.

A. Arbejdsformidlingen har i en årrække bestået af 27 arbejdsformidlingskontorer.

Ved lov nr. 114 af 24. marts 1970 skete der en tilpasning, for så vidt angår arbejdsformidlingens geografiske opbygning, til den ved kommunalreformen oprettede nye kommunale struktur (opdeling af landet i 14 amter). I lovens § 5 fastslås:

»Arbejdsformidlingen består af et arbejdsformidlingskontor i hver amtskommune, dog således at der for Københavns amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner oprettes et fælles arbejdsformidlingskontor«.

Denne opbygning (regionaliseringen) forudsætter således i alt 14 arbejdsformidlingskontorer.

Tidspunktet for gennemførelsen af regionaliseringen blev imidlertid ikke fastsat, og der er i loven optaget en overgangsbestemmelse (§ 107).

I maj 1970 blev der af den daværende regering truffet beslutning om placeringen af de pågældende 14 regionale arbejdsformidlingskontorer. Disse blev placeret i København, Hillerød, Roskilde,

Holbæk, Nykøbing F., Rønne, Odense, Sønderborg, Esbjerg, Vejle, Herning, Århus, Viborg og Ålborg. Denne placering er blevet fastholdt af senere regeringer.

1970-loven bestemte i øvrigt, at de i henhold til tidligere lovgivning bestående arbejdsformidlingskontorer opretholdes indtil videre, jfr. § 107.

I de følgende år fandt der en række forhandlinger sted mellem arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet og arbejdsformidlingskontorenes personales organisationer om principperne for arbejdsformidlingens fremtidige geografiske struktur og administrative opbygning.

I et i januar 1978 fremsat forslag om ændring af arbejdsløshedsloven (Ændrede regler for anvisning af arbejde til ledige m. m.) indgik et forslag om ophævelse af overgangsbestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 107 med henblik på en endelig gennemførelse af regionaliseringen pr. 1. juli 1978. Under behandlingen i folketinget blev der ytret tvivl om, hvorvidt regionaliseringen ville kunne gennemføres på betryggende måde inden for den foreslåede tidsfrist. Arbejdsministeren fremsatte herefter forslag om, at § 107 opretholdes. Det blev i den forbindelse underrettet, at det fortsat er regeringens hensigt at gennemføre den i § 5 forudsatte regionalisering af arbejdsformidlingen, men at det – under hensyn til påkrævede forudgående forhandlinger og undersøgelser – er fundet betænkeligt at forudsætte denne fuldt gennemført inden 1. juli 1978.

Under behandlingen i folketinget blev det påpeget, at en ændret struktur af arbejdsformidlingen ikke bør føre til, at der sker en centralisering af arbejdsformidlingens publikumvendte opgaver med risiko for et lavere serviceniveau for så vidt angår betjeningen af arbejdssøgende og arbejdsgivere. I øvrigt blev der henvist til, at tankerne om det nære samfund har særlig betydning for arbejdsformidlingens indsats.

På denne baggrund har arbejdsministeriet udarbejdet en revideret skitse for regionaliseringen af arbejdsformidlingen. Skitsen, hvorpå dette lovforslag bygger, har – efter drøftelser med arbejdsdi-